

c) ar teisė į tokį mokėjimą yra:

i. teisė atgauti nepagrįstai apmokestinus sumokėtas sumas, kuria naudojama remiantis 43 ir (arba) 56 straipsniuose numatyta teise, ir (arba)

ii. teisė į kompensaciją arba nuostolių atlyginimą, kuria naudojama, jei yra įvykdytos sujungtose bylose C-46/93 ir C-48/93 Brasserie du Pêcheur ir Factortame nurodytos sąlygos, ir (arba)

iii. teisė atgauti nepagrįstai prarastas pajamas ir, jei taip,

1. ar šia teise naudojama remiantis 43 ir (arba) 56 straipsniuose numatyta teise, arba

2. ar turi būti įvykdytos sujungtose bylose C-46/93 ir C-48/93 Brasserie du Pêcheur ir Factortame nurodytos sąlygos, arba

3. ar turi būti įvykdytos kitos sąlygos?

d) ar atsakymui į 2 klausimo c dalį turi reikšmės, ar pagal nacionalinę valstybės A teisę šie ieškiniai pareiškiami kaip ieškiniai dėl restitucijos, ar kaip ieškiniai dėl nuostolių atlyginimo?

e) ar ieškinį dėl atlyginimo pareiškusiai bendrovei būtina įrodyti, kad ji būtų reikalavusi įskaityti mokesčių (visiškai arba iš dalies, atsižvelgiant į konkretų atvejį), jei būtų žinojusi, jog pagal Bendrijos teisę gali tai daryti?

f) ar atsakymui į 2 klausimo a dalį turi reikšmės tai, kad pagal Teisingumo Teismo sprendimą sujungtose bylose C-397/98 ir C-410/98 Hoechst ir Metallgesellschaft atitinkamai dukterinei bendrovei valstybėje narėje A galėjo būti sugrąžinta arba iš principo gali būti grąžinta prie pajamų šaltinio sumokėto įmonės mokesčio (advance corporation tax) permoka dividendų, sumokėtų atitinkamai patronuojančiai bendrovei valstybėje narėje B arba valstybėje narėje C, atžvilgiu?

g) kokiomis nuorodomis, Teisingumo Teismo nuomone, nacionalinis teismas turėtų vadovautis nagrinėjama atvejis, atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, sprenddamas, ar pažeidimas yra pakankamai rimtas sprendimo sujungtose bylose C-46/93 ir C-48/93 Brasserie du Pêcheur ir Factortame prasme ir ypač ar pažeidimas buvo pateisinamas, atsižvelgiant į teismų praktiką atitinkamų Bendrijos teisės normų aiškinimo srityje?

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) 2004 m. liepos 30 d. nutartimi pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General prieš Federation of Technological Industries ir 53 kt

(Byla C-384/04)

(2004/C 273/31)

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) 2004 m. liepos 30 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugsėjo 4 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje (1) Commissioners of Customs and Excise (2) H.M. Attorney-General prieš Federation of Technological Industries ir 53 kt.

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

1) Ar Tarybos direktyvos 77/388/EEB (!), pakeistos Tarybos direktyva 2000/65/EB 21 straipsnio 3 dalį, suteikiančią valstybėms narėms teisę nustatyti, kad kas nors kitas, o ne asmuo pagal 21 straipsnio 1 ir 2 dalį privalantis mokėti mokesčius, būtų solidariai atsakingas už mokesčių sumokėjimą, galima taikyti laikantis tik pagrindinių Bendrijos teisės principų, būtent, kad tokia priemonė turi būti objektyviai pateisinama, racionali, proporcinga ir teisėta.

2) Ar direktyvos 22 straipsnio 8 dalis suteikia valstybėms narėms teisę nustatyti bet kokio kito asmens atsakomybę ar reikalauti vieno asmens užtikrinti kito asmens privalomų mokesčių mokėjimą, laikantis tik pirmiau minėtų pagrindinių principų?

3) Jeigu atsakymas į pirmą klausimą yra neigiamas, tuomet kokie dar, be pirmiau minėtų pagrindinių principų, galimi 21 straipsnio 3 dalimi nustatyti teisių ribojimai?

4) Jeigu atsakymas į antrą klausimą yra neigiamas, tuomet kokie dar, be pirmiau minėtų pagrindinių principų, galimi 21 straipsnio 8 dalimi nustatyti teisių ribojimai?

5) Ar valstybėms narėms pakeista direktyva draudžiama nustatyti solidarią mokesčio mokėtojų atsakomybę, ar reikalauti vieno asmens užtikrinti kito asmens privalomų mokesčių mokėjimą, siekiant užkirsti kelią piktnaudžiavimui PVM schema ir užtikrinti tinkamą mokesčių mokėjimą pagal tą schemą, jeigu tokios priemonės atitinka pirmiau minėtus bendruosius principus?

(¹) 1977 m. gegužės 17 d. Šeštoji Tarybos direktyva 77/388/EBB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su apyvartos mokesčiais, suderinimo – bendra pridėtinės vertės mokesčio sistema: vienodas apskaičiavimo pagrindas, OL L 154, 1977 6 13, p. 1

Europos Bendrijų Komisijos 2004 m. rugsėjo 10 d. pareiškimas ieškinys Prancūzijos Respublikai

(Byla C-389/04)

(2004/C 273/32)

2004 m. rugsėjo 10 d. Europos Bendrijų Teisingumo Teisme buvo pareikštas Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos A. Bordes ir K. Simonsson, nurodžiusių adresą dokumentams įteikti Liuksemburge, ieškinys Prancūzijos Respublikai.

Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo:

— pripažinti: kad teisingai neperkeldama į nacionalinę teisę 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (¹) 22 straipsnio 1 dalies, reikalaujančios, kad nacionalinių reguliavimo institucijų veikla būtų nepriklausoma nuo pašto operatorių, ir palikdama galioti teisės aktus, kurie neužtikrina adekvataus pašto reguliavimo institucijos veiklos nepriklausomumo valstybinio pašto operatoriaus La Poste atžvilgiu, viena vertus,

— ir per nustatytus terminus neperkeldama į nacionalinę teisę 2002 m. birželio 10 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2002/39/EB iš dalies keičiančios Direktyvą 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų rinkos tolesnio atvėrimo konkurencijai (²), kita vertus,

— Prancūzijos Respublika pažeidė įsipareigojimus pagal Direktyvos 97/67/EB 22 straipsnio 1 dalį ir 24 straipsnį ir pagal Direktyvos 2002/39/EB 2 straipsnį;

priteisti iš Prancūzijos Respublikos bylinėjimosi išlaidas.

Teisiniai pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Pagal Direktyvos 97/67/EB 22 straipsnį Prancūzijos Respublika paskyrė Ekonomikos ir finansų ministrą, kuris yra atsakingas už paštą, nacionaline reguliavimo institucija pašto sektoriui. Paraleliai šis ministras vadovauja Ekonomikos, finansų ir pramonės ministerijoje sukurtai Generalinei pramonės, informacinių technologijų ir pašto direkčiai (la direction générale de l'industrie, des technologies de l'information et des postes – DIGITIP), kurios pašto paslaugų padalinys atlieka La Poste kuravimo funkcijas. Ši globa apima tam tikras funkcijas ir uždavinius valstybinėje įmonėje, susijusius su La Poste nuosavybės teisės įgyvendinimu ir ekonomine bei finansine veikla, tokias kaip strateginių krypčių nustatymas, paslaugų, neįeinančių į universaliąsias, pasiūlos ir įkainių nustatymas, dalyvavimas parenkant įmonės administraciją, dalyvavimas kitų įmonių veikloje ir t. t., kurie turėtų būti atskirti nuo reguliavimo institucijos funkcijų, siekiant atsižvelgti į pašto direktyvos reikalavimą dėl nepriklausomos veiklos. Šiuo reikalavimu siekiama išvengti interesų konfliktų tarp teisės aktus pašto sektoriuje priimančios ir jų taikymo kontrolę atliekančios nacionalinės reguliavimo institucijos ir įmonių, parduodančių prekes ir teikiančių paslaugas tame pačiame pašto sektoriuje. Šiuo atveju toks interesų konfliktas egzistuoja, kadangi abi funkcijas atlieka ta pati ministerija. Todėl yra neįtikrinamas Direktyvos 97/67/EB 22 straipsnio 1 dalies efektyvumas.

Be to, Direktyvos 2002/39/EB perkėlimo į nacionalinę teisę terminas baigėsi 2002 m. gruodžio 31 d.

(¹) OL L 15, 1998 1 21, p.14.

(²) OL L 176, 2002 7 5, p. 21.

Regeringsrätten 2004 m. rugsėjo 7 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje GöteborgsOperan AB prieš Skatteverket

(Byla C-390/04)

(2004/C 273/33)

Regeringsrätten (Švedija) 2004 m. rugsėjo 7 d. nutartimi kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo Teismo sekretoriatas gavo 2004 m. rugsėjo 13 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje GöteborgsOperan AB prieš Skatteverket.

Regeringsrätten prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus: